

گرامی باد اول ماه مه روز جهانی کارگران

سالروز اول ماه مه و یادمان پرشکوه شورش کارگران آمریکایی در ۴ ماه مه ۱۸۸۶ شیکاگو فرارسیده است. کارگران سراسر جهان همه ساله با برپائی تظاهرات و رژه خیابانی بر اهمیت و عظمت این روز تاریخی می افزایند. همبستگی سراسری کارگران جهان در اول ماه مه نشانه عزم راسخ و اراده استوار آنها برعلیه نظام سرمایه داری و تجدید عهد با آرمان طبقه کارگر می باشد.

برخلاف اکثر کشورهای دنیا که تعطیلی روز اول ماه مه و برگزاری تظاهرات و راهپیمایی جزء لاینفک حقوق کارگران می باشد، در ایران کارگران از داشتن چنین موقعیت اجتماعی محرومند. رژیم دیکتاتوری - مذهبی حاکم بر ایران برای جلوگیری از ایفای نقش مؤثر کارگران در روند حوادث سیاسی - اجتماعی، اجازه نمی دهد طبقه کارگر تشکل مستقل خود را بر پا نماید. به سندیکاهای کارگری اجازه فعالیت علنی داده نمی شود و تشکلهای صنفی کارگران همواره مورد هجوم انجمن های اسلامی، نیروهای مسلح سپاه، بسیج و لباس شخصیها قرار می گیرد.

رژیم جمهوری اسلامی ایران همه ساله به نیابت از سوی کارگران ایران مراسم جشن فرمایشی بنام روز کارگر برپا می نماید و ریاکارانه خود را مدافع کارگران معرفی می کند. علی رغم چنین ترفندهایی اما کارگران ایران در برابر تمام نیرنگهای رژیم ایستادگی نموده، با اعتصاب های پی در پی و رویارویی با انجمن های اسلامی کارخانه و نهادهای پلیسی - امنیتی رژیم به ستیز برخاسته اند. روند تحولات سالهای گذشته، ضرورت دگرگونیها و تحولات بنیادی را در جامعه فراهم ساخته است. کارگران ایران نیز هماهنگ با سایر اقشار اجتماعی، همدل و همصدا با جنبش دانشجویی، جنبش زنان، معلمان و دیگر اقشار زحمتکش جامعه خود را برای یک نبرد نهایی در راستای سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی ایران مهیا می سازند.

کارگران مبارز!

هم اکنون موجی از اعتراضات فزاینده و نارضایتی عمومی سراسر جامعه ایران را فرا گرفته است. با وجود شدت سرکوب و خفقان اما روز بروز بر تعداد نیروهای مخالف و مبارز افزوده می گردد. دستگیری و اعدام نیروهای انقلابی و مبارز، همچنین دستگیری و بزدان افکندن رهبران چند سندیکای کارگری نتوانسته است شعله های خشم کارگران و عموم مردم ایران را بر علیه دیکتاتوری لجام گسیخته جمهوری اسلامی خاموش سازد.

تضادهای درونی هیئت حاکمه که بیش از دو سال است بین دو جناح «اصولگرا» و «اصلاح طلب» رژیم بصورت آشکار برملا شده است، از عمق جنایات ارتكابی سالهای گذشته رژیم بر علیه مردم ایران پرده برداشته است. در حال حاضر جناح «اصلاح طلب» رژیم برای کسب قدرت از کف داده به افشاگری علیه جناح رقیب پرداخته تا شاید بار دیگر با تکرار نقشه جابجایی قدرت دولتی، همانند قیام بهمن ۱۳۵۷ جناح حاکم را ساقط کند. نقش آفرینان این سناریو سران سابق رژیم، نظیر میرحسین موسوی نخست وزیر ۸ ساله خمینی، مهدی کروبی رئیس بنیاد مستضعفین و رئیس سابق مجلس و بخش زیادی از نیروهای سابق سپاه پاسداران و نیروهای اطلاعاتی نظیر سعید حجاریان و دارودسته اش می باشند. دستگاه تبلیغات غرب نیز به جانبداری از این عناصر پرداخته تا شاید بار دیگر با کمک تبلیغات فزاینده و گمراه کردن مردم، انقلاب ایران را به مسیری سوق دهند که انقلاب مخملی خود را به نام انقلاب سبز در ایران تحمیل کنند.

در میان جناح سرمایه داری بوروکرات به رهبری خامنه ای - احمدی نژاد که هم اکنون قدرت دولتی را در

قبضه خود نگهداشته اند، اختلافات شدیدی بروز کرده است. خامنه ای تاکنون با تکیه بر نیروهای سپاه پاسداران توانسته است قدرت را در اختیار خود نگهدارد، اما اکنون در تضاد با سپاه و دولت احمدی نژاد بیش از پیش حکومت خود را در معرض فروپاشی باز یافته است. این صف بندی هم اکنون علنی شده تا جائیکه خامنه ای در صدد نزدیکی به رفسنجانی و حمایت از برادران لاریجانی بعنوان رقیبان احمدی نژاد بر آمده است. دامنه تضادها موجب شده است تا ماه پیش خامنه ای برای حفظ وزارت اطلاعات، یک روز را در این وزارتخانه بگذراند و به آنها اطمینان دهد که این وزارتخانه تحت نظر سپاه پاسداران قرار نخواهد گرفت. با وجود چنین دخالت آشکاری اما احمدی نژاد باز هم مصلحی وزیر اطلاعات را برکنار کرد و خامنه ای مجبور شده است در یک رو در رویی آشکار به پشتیبانی و ابقاء وزیر اطلاعاتش بر خیزد. لجاجت های ناخردانه هردو جناح رژیم در حفظ قدرت و زد و بند با دول غرب تاکنون صدمات جبران ناپذیری به مردم ایران وارد ساخته است. سرانجام چنین سیاستی، چیزی جز ادامه فقر و فلاکت و بی حقوقی بیشتر برای عامه مردم ایران به ارمغان نخواهد آورد.

تحولاتی که در ماههای گذشته در کشورهای عربی صورت گرفته و موجب خرسندی آمریکا و متحدین اش گردیده است، چیزی جز جابجائی مهره های سر سپرده نمی باشد. بنام تغییرات و دمکراسی، زیر دستان حکومت های دیکتاتوری را به جای حاکمان قبلی گمارده اند و در عمل هیچگونه بهبودی، چه به لحاظ اقتصادی و چه اجتماعی در زندگی مردم بوجود نیامده است. درحقیقت اکنون که تحت تأثیر فشار و سببیت بیش از حد زمینه های واقعی اعتراض از سوی مردم رنج دیده این کشورها فراهم شده و آنها بپا خاسته اند، آمریکا و سایر دول غربی به جانبداری از عناصر درون حکومت قبلی برخاسته، حرکت های مردمی در این کشورها را عقیم می نمایند. امپریالیسم آمریکا و متحدین اش با توجه به سوابق طولانی نفوذ در این کشورها و داشتن مهره های کار آمد و تعیین کننده در این منطقه، حرکت های اعتراضی و مبارزات مردم را به مسیری سوق می دهند که منافع خودشان تأمین شود. از اینرو تنها راه نجات مردم ایران از این وضعیت هلاکت بار، اتحاد نیروهای مبارز و انقلابی است تا در یک جبهه واحد، به سرنگونی قهرآمیز رژیم جمهوری اسلامی ایران همت گمارند.

زنده باد همبستگی بین المللی کارگران

سازمان چریک های فدایی خلق ایران

۱۱ اردیبهشت ۱۳۹۰ - اول ماه مه ۲۰۱۱

A.C.P- Postfach 12 02 06-60115 Frankfurt am Main-Germany-Fax: 00-49-221-170 490 21
Web Site: <http://www.iranian-fedaii.de> E-Mail: organisation@iranian-fedaii.de